

Marie Qvists tale ved arrangementet "Samtale, debat og taler om unges drømme anno 2024"

Taler

Marie Qvist
Kulturentreprenør

Dato

7. november 2024

Sted

Arkitektskolen Aarhus, Exners
Plads 7, 8000 Aarhus C

Omstændigheder

Talen blev holdt ved Tuborgfondets arrangement "Samtale, debat og taler om unges drømme anno 2024", hvor to unge blev inviteret til at holde tale om håb.

- 1 Jeg har fået lov at holde en tale om håb.

Det ser lidt sort ud for håbet på den store skala. Så jeg tror det er vigtigt at opdage det lille håb i hverdagen.

5

Vores fokus ender nemt på de store drømme, på slutmålet, så man overser alle de små succesoplevelser. Det kan virke vigtigere at spille på Orange end at spille én koncert for sine venner hjemme i Hobro. Men den koncert er vigtig!

- 10 Jeg synes, der er noget særligt over håbet i vækstlaget. Vækstlagsdrømmene er de allervigtigste, for når de lykkes, danner de grobund for den store succes. Måske endnu en koncert – måske en hel karriere?

Før den store drøm er det lille håb om succes – og det er sådan en lillebitte

- 15 forhåbentlig succes, jeg vil fortælle om i dag.

Først lidt kontekst:

Lige for tiden har UMTO gang i lidt at et psykoprojekt: vi laver 20

- 20 trippelkoncerter i 20 byer – Hjørring i dag – med 15 forskellige bands. Bag scenen står 60 unge teknikere, der laver al lys, lyd og produktion – for nogen er det allerførste gang.

Når unge lærer at producere flere dele af en koncert, så de selv kan stå bag lys-

- 25 eller lydpuften, sikres fuldendte musikoplevelser i hele landet – også til vækstlagskoncerter. Noget jeg håber, vil føre til større anerkendelse og

opmærksomhed til den kultur, der eksisterer udenfor de store byer og institutioner.

- 30 Samtidigt tilbyder UMTO en ny måde at organisere sig i musikbranchen. En måde, hvor man hjælpes ad. Hvor man samarbejder på tværs af geografi, interesse og kompetence, mod et klart fælles mål. Hvor håbet bliver til et fællesskab, der er grobund for succes.
- 35 ...og det bringer mig så til mit lille håbefulde succeseksempel, som jeg har valgt at kalde **håbet fra risottogryden**.

For knap en måned siden startede UMTO's tourprojekt med en slags
40 bootcamp, hvor mere end 70 unge kulturskabere mødtes i Holstebro. Folk kom rejsende fra hele Danmark for at bruge en weekend på at lave lys, lyd, foto eller tour-management. Der var også nogle, som straight up brugte to dage på at svejse en lysinstallation, fordi det var det, de gerne ville.

45 Og midt i det stod jeg. Jeg kan sgu ikke så meget med teknik, men jeg kan passe på mennesker og så kan jeg lave mad. Så lørdag kørte jeg frejdigt i Bilka og hentede 200 varer med en Peugeot 208 (lille bil, stort håb), kørte retur og slæbte dem op til Slagteriets industrikøkken på 1. sal. Fik hjælp<3

50 Og så stod jeg der. Risotto til 80 mennesker?

Det har jeg sgu ikke prøvet før.

Men jeg bad folk om at hjælpe, og det gjorde de! Selvom der var fuld gang i
55 enestående workshops med enestående undervisere, hvor man sagtens kunne nørde sin passion i bund, havde jeg ikke ét ensomt øjeblik i det køkken. Nogen flyttede nærmest ind i køkkenet; andre drøned ind, vaskede en gryde, og drøned ud på deres workshop igen.

60 Det korte af det lange er, at alle gav en hånd fordi de kunne se, at det var vigtigt med den hånd. Den betød noget – også selvom hånden snittede en enkelt champignon og så smuttede igen. Vi klarede det i fællesskab.

Det blev en sindssygt god risotto.<3

Senere på aftenen lavede vi så open decks – altså en åben DJ-pult, hvor flere skiftes til at spille. Og fra den pult strømmede alt fra Medina til københavner techno til et meget sart og meget dårligt remix af to vidt forskellige sange (70 tror den ene var party in the USA med Miley Cyrus, hvilket jo i sig selv er ret fedt)

Og folk var på floor hele tiden! Alle støttede op om den, der nu DJ'ede, uanset hvilket niveau de havde for det. Fællesskabet hyldede de modige nye og hypede dem, der havde DJ'et massere af gange. Det tror jeg var fordi alle havde forstået, at de selv var ansvarlige for den energi, de tog del i. Fuldstændig ligesom de selv var ansvarlige for aftensmaden – og det var i virkeligheden lige præcis hvad jeg drømte om ville ske.

80 Det kan virke som en lidt off historie, men jeg synes den rammer hovedet meget godt på sømmet: det er godt til mennesker at udfylde en rolle, at føle sig vigtige. Fællesskabet trives, når vi hjælpes ad og deler både succeser og problemer og ansvar.

85 Jeg håber, at UMTO, med vores måde at have et fællesskab, kommer til at ændre den måde, man i kulturbranchen betragter frivillighed, vækstlagsaktører og det uetablerede. Jeg ved, at det ikke sker fra den ene dag til den anden: men for mig er den her risottohistorie et ret godt udgangspunkt. Det var en mulighed for at sige: hej, jeg har simpelthen brug for hjælp – den er faktisk nødvendig, hvis det projekt her skal lykkes – fuldstændig ligesom med det store tour-projekt. Jeg 90 kunne give folk et ansvar, de kunne leve op til.

Og fordi det lykkedes, fordi vi fik lavet en klasse risotto, så tør jeg godt håbe på at vores store drøm, tour-projektet, går i opfyldelse.

95 Det kan virke stort at ændre verden: men man kan starte med at ændre en del af den. Ændre hvor man går til koncert, eller hvad man spiser til aftensmad. Eller måske række ud og invitere en ven eller 80 på risotto.

100 Det vigtigste er at turde tage det første skridt. Ikke nødvendigvis ændre hele verden, men håbe på at ændre en lille bitte del af den: så kommer resten efterhånden.

105 Tak <3

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

110 **Kildetype**
Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

115 **Relateret**
Monica Ghafuris tale ved arrangementet "Samtale, debat og taler om unges drømme anno 2024"
7. november 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/marie-qvists-tale-om-hab>

120

125

130

135

140